

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud Praha-západ rozhodl soudcem JUDr. Tomášem Behrem ve věci

žalobkyně: **Erika Kožmínová**, narozená 22.4.1936, bytem Vlastina 559/1, 16100 Praha 6, zastoupená JUDr. Zorkou Černoorskou, advokátkou se sídlem Balbínova 384, 26101 Příbram II,

proti žalovanému: **Česká republika** – Státní pozemkový úřad, IČO 01312774, sídlem Husinecká 1024/11a, 13000 Praha 3, zastoupená Mgr. Miloslavem Strnadem, advokátem se sídlem Jugoslávská 620/29, 12000 Praha 2,

o nahrazení projevu vůle

takto:

I. Nahrazuje se projev vůle žalovaného uzavřít s žalobkyní tuto smlouvu o bezúplatném převodu pozemků ve vlastnictví státu podle zák. č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku (dále jen „**zákon o půdě**“):

1. Žalovaný, Česká republika – Státní pozemkový úřad, IČ 01312774, se sídlem Husinecká 1024/11a, 130 00 Praha 3 (dále jen „**Státní pozemkový úřad**“), spravuje pozemky ve vlastnictví státu a jsou zapsány Katastrálním úřadem pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Praha-západ, a to:

- pozemek p.č. 265/24 v katastrálním území a obci Bratřínov;
- pozemek p.č. 287/14 v katastrálním území a obci Černolice;
- pozemek p.č. 170/23 v katastrálním území Nučice u Rudné a obci Nučice;
- pozemek p.č. 237 v katastrálním území Dobříč u Prahy a obci Dobříč;
- pozemek p.č. 2417/12 v katastrálním území Roztoky u Prahy a obci Roztoky;
- pozemek p.č. 192/5 v katastrálním území Slapy nad Vltavou a obci Slapy;
- pozemek p.č. 134 v katastrálním území Zdiměřice a obci Jesenice;
- pozemek orná půda p.č. 1351/1 o rozloze 3689 metrů čtverečních, v katastrálním území a obci Jílové u Prahy, nově vymezený geometrickým

Shodu s prvopisem potvrzuje Květuše Škarydová.

plánem číslo 3105-169/2022, který je ověřen Ing. Oldřichem Galařem a který je nedílnou součástí tohoto rozsudku;

- pozemek p.č. 405/7 v katastrálním území a obci Ořech;
- pozemek p.č. 405/8 v katastrálním území a obci Ořech, o rozloze 4427 metrů čtverečních, orná půda, nově vymezený geometrickým plánem číslo 904-151/2022, který je ověřen Ing. Oldřichem Galařem a který je nedílnou součástí tohoto rozsudku;
- pozemek p.č. 405/9 v katastrálním území a obci Ořech, o rozloze 6079 metrů čtverečních, orná půda, nově vymezený geometrickým plánem číslo 904-151/2022, který je ověřen Ing. Oldřichem Galařem a který je nedílnou součástí tohoto rozsudku.

2. Žalobkyně Erika Kožmínová, dříve provdaná Knížková, roz. Steinbachová, narozená 22.4.1936, r.č.365422/064, je oprávněnou osobou ve smyslu ustanovení § 4 odst. 2 písm. c) zákona o půdě.

3. Žalobkyně má na základě pravomocných rozhodnutí: **1.** Magistrátu hl.města Prahy, Pozemkového úřadu Praha, č.j. 1708/97, k.u. Smíchov ze dne 1.8.1997, potvrzené rozsudkem Městského soudu v Praze č.j. 38 Ca 266/97-40 ze dne 1.9.1998, **2.** Magistrátu hl.města Prahy, Pozemkového úřadu Praha, č.j. PU 1940/97, k.u. Smíchov ze dne 9.9.1997, **3.** Magistrátu hl.města Prahy, Pozemkového úřadu Praha, č.j. PU 920/99, k.u. Smíchov ze dne 16.4.1999, **4.** Hlavního města Prahy, Magistrátu hlavního města Prahy, Pozemkového úřadu, č.j. PU 580/01, k.u. Smíchov ze dne 27.2.2001, **5.** Hlavního města Prahy, Magistrátu hlavního města Prahy, Pozemkového úřadu, č.j. PU 607/01, k.u. Smíchov ze dne 28.2. 2001, **6.** Hlavního města Prahy, Magistrátu hlavního města Prahy, Pozemkového úřadu, č.j. PU 608/01, k.u. Smíchov ze dne 28.2.2001, **7.** Hlavního města Prahy, Magistrátu hlavního města Prahy, Pozemkového úřadu, č.j. PU 3000/01, k.u. Smíchov ze dne 29.10.2001, **8.** Hlavního města Prahy, Magistrátu hlavního města Prahy, Pozemkového úřadu, č.j. PU 3226/01, k.u. Smíchov a Košíře ze dne 23.11.2001, **9.** Hlavního města Prahy, Magistrátu hlavního města Prahy, Pozemkového úřadu, č.j. PU 718/02, k.u. Smíchov ze dne 7.3.2002, **10.** Ministerstva zemědělství, pozemkového úřadu Praha č.j. PU 1519/03, k.u. Smíchov ze dne 29.4.2003, **11.** Ministerstva zemědělství, pozemkového úřadu Praha č.j. PU 1701/03, k.u. Smíchov ze dne 20.5. 2003, **12.** Ministerstva zemědělství, pozemkového úřadu Praha č.j. PU 734/04, k.u. Smíchov ze dne 30.3.2004, **13.** Ministerstva zemědělství, pozemkového úřadu Praha č.j. PU 2563/04, k.u. Smíchov ze dne 30.11.2004, **14.** Ministerstva zemědělství, pozemkového úřadu Praha č.j. PU 1365/05, k.u. Smíchov ze dne 12.5.2005, **15.** Ministerstva zemědělství, pozemkového úřadu Praha č.j. PU 2549/05, k.u. Smíchov ze dne 26.10.2005, **16.** Ministerstva zemědělství, pozemkového úřadu Praha č.j. PU 3330/05, k.u. Smíchov ze dne 16.11.2005, **17.** Ministerstva zemědělství, pozemkového úřadu Praha č.j. PU 992/06, k.u. Košíře ze dne 20.3.2006, **18.** Ministerstva zemědělství, pozemkového úřadu Praha č.j. PU 1805/06, k.u. Smíchov ze dne 31.5.2006, **19.** Ministerstva zemědělství, pozemkového úřadu Praha č.j. PU 2440/07, k.u. Smíchov ze dne 18.10.2007, **20.** Ministerstva zemědělství, pozemkového úřadu Praha č.j. PU 1107/92/3, k.u. Smíchov ze dne 9.12.2009, nárok na nabytí vlastnického práva k tzv. náhradním pozemkům za pozemky žalobkyni v restituci, z důvodu existence překážek uvedených v § 11 odst. 1 zákona o půdě, nevydané.

Shodu s prvopisem potvrzuje Květuše Škarydová.

4. Žalovaný k uspokojení nároku žalobkyně na náhradu za pozemky v restituci nevydané touto smlouvou převádí žalobkyni pozemky do jejího vlastnictví, a to jako náhradu za část restitučního nároku žalobkyně, a ta pozemky do svého vlastnictví přijímá. Jedná se o pozemky, zapsané u Katastrálního úřadu pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Praha-západ, a to:

- pozemek p.č. 265/24 v katastrálním území a obci Bratřínov;
- pozemek p.č. 287/14 v katastrálním území a obci Černolice;
- pozemek p.č. 170/23 v katastrálním území Nučice u Rudné a obci Nučice;
- pozemek p.č. 237 v katastrálním území Dobříč u Prahy a obci Dobříč;
- pozemek p.č. 2417/12 v katastrálním území Roztoky u Prahy a obci Roztoky;
- pozemek p.č. 192/5 v katastrálním území Slapy nad Vltavou a obci Slapy;
- pozemek p.č. 134 v katastrálním území Zdiměřice a obci Jesenice;
- pozemek orná půda p.č. 1351/1 o rozloze 3689 metrů čtverečních, v katastrálním území a obci Jílové u Prahy, nově vymezený geometrickým plánem číslo 3105-169/2022, který je ověřen Ing. Oldřichem Galařem a který je nedílnou součástí tohoto rozsudku;
- pozemek p.č. 405/7 v katastrálním území a obci Ořech;
- pozemek p.č. 405/8 v katastrálním území a obci Ořech, o rozloze 4427 metrů čtverečních, orná půda, nově vymezený geometrickým plánem číslo 904-151/2022, který je ověřen Ing. Oldřichem Galařem a který je nedílnou součástí tohoto rozsudku;
- pozemek p.č. 405/9 v katastrálním území a obci Ořech, o rozloze 6079 metrů čtverečních, orná půda, nově vymezený geometrickým plánem číslo 904-151/2022, který je ověřen Ing. Oldřichem Galařem a který je nedílnou součástí tohoto rozsudku.

II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni na náhradu nákladů 304332 Kč, ve lhůtě 3 dnů od právní moci rozsudku k rukám právní zástupkyně žalobkyně.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se po žalovaném domáhala nahrazení projevu vůle k uzavření smlouvy o bezúplatném převodu náhradních pozemků, jak jsou uvedeny ve výroku, protože jí nebyly vydány pozemky státem neoprávněně odňaté. O nevydání pozemků rozhodly správní orgány, jak jsou uvedeny ve výroku I/3, s tím, že k nim měla žalobkyně spoluvlastnické právo ve výši id. osmnáctiny, jako právní nástupce předchozích vlastníků. Žalovaný neuznal ani po výzvách žalobkyně důvodnost požadavku na správné ocenění nároku. Žalovaná se aktivně snažila o uspokojení restitučního nároku, když se od r. 2006 účastnila šesti veřejných nabídek až do r. 2012, ale byla úspěšná jen částečně. Teprve následně se dozvěděla, že žalovaný nesprávně ocenil restituční nárok na 85457,87 Kč, ačkoli již od r. 2008 věděl o dobové územně plánovací dokumentaci hl.m. Prahy, která jasně podpořila závěr, že odňaté pozemky byly v době přechodu na stát uvažovány jako stavební. Současná výše neuspokojeného nároku činí 886205,65 Kčs. Svévole žalovaného spočívá již v tom, že odmítá evidovat správnou výši nároku. Žalobkyně si nechala nárok ocenit znalkyní Prof. Ing. Renátkou Schneiderovou Heralovou, Ph.D. (dále jen znalkyně RSH), jejíž závěry byly aprobovány v soudních řízeních dalších spoluvlastníků (právních nástupců) nevydaných pozemků. Znalecký posudek RSH je přezkoumatelný, přesvědčivý, v podstatě jediný komplexní posudek. Nejvyšší soud již vyložil, že nezáleží pouze na existenci územního rozhodnutí k zástavbě pozemku, nýbrž i na existenci územně plánovací dokumentace, jež předurčila pozemek k zástavbě. Restituční nárok, vč. správného ocenění, se nepromlčuje, námitka

Shodu s prvopisem potvrzuje Květuše Škarydová.

žalovaného je nemravná. Je sice pravdou, že Ing. Pelc ocenil některé odňaté pozemky jako stavební k okamžiku, kdy přešly na stát, ale s jeho odůvodněním nelze beze zbytku souhlasit, jelikož stavební charakter hodnotil podle následně vydávaných stavebních povolení, nikoli podle záměru státu naložit s pozemky jako se stavebními. Paradoxní je, že ačkoli Ing. Pelc zpracoval posudek na objednání žalovaného, a z tohoto posudku se podává závěr o přecenění restitučního nároku za odňaté pozemky tak, že by na žalobkyni vycházelo alespoň 336735,013 Kč, odmítá žalovaný přesto plnit.

2. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout, protože je restituční nárok žalobkyně uspokojen, přičemž úvaha o přecenění nároku nemůže být důvodná. Žalobkyně sice měla postavení oprávněné osoby podle zákona o půdě, nicméně odňaté pozemky neměly stavební charakter jen proto, že znalkyně RSH použila Směrný územní plán z r. 1964. Klíčová je povaha a charakter odňatých pozemků k datu přechodu na stát, tedy k 1. prosinci 1965. Stavební charakter bylo možno založit až na územním rozhodnutí, jež určilo pozemek k zastavění. Znalecký posudek RSH je nepřezkoumatelný a vadný, neaplikuje srážky podle vyhlášky č. 182/1988 Sb. Žalovaný si nemohl počínat svévolně a liknavě, neboť restituční nárok žalobkyně uspokojil již v r. 2012. Naopak žalobkyně otálela s podáním žaloby, ač již existovala judikatura k přecenění restitučního nároku, tudíž je její nárok promlčen. Regulační plány z 30. let 20. st. pozbyly platnosti 1. ledna 1959 v důsledku z.č. 84/1958 Sb., což se podává též ze zn. posudku Ing. Pelce, jenž byl jinak podán v jiném řízení a za jiným účelem. Výměra odňatých pozemků byla původně určena nesprávně a napravena vydáním opravného usnesení, čímž nedošlo ke zkrácení restitučního nároku, nýbrž k nápravě právního stavu ve prospěch stavu skutečného. Žalovaný provedl přecenění nároku žalobkyně a dospěl tedy k závěru, že činí 147510,18 Kč (pozemek trafostanice).
3. Po provedeném dokazování dospěl soud k následujícím zjištěním:
4. Správní orgány vydaly restituční rozhodnutí, jak jsou uvedena ve výroku I/3 rozsudku. Nevydané pozemky se podávají též z identifikace parcel (*restituční rozhodnutí, identifikace parcel*). Vedle skutečností, že bylo pro žalovaného *nesporné*, že je žalobkyně osobou oprávněnou podle zákona o půdě, doložila aktivní věcnou legitimaci řadou listin z pozůstalostních řízení (*usnesení a protokoly čl. 72 až 77 a čl. 79*). Žalobkyně byla provdaná za Ing. arch. Josefa Kožmína, jejími rodiči byli JUDr. Pavel Steinbach a Olga Steinbachová (*oddací list čl. 71*). Nevydané pozemky nabyl stát 18.1.1965 (*prohlášení Fin. Odboru ONV Praha 5 z 18.1.1965*).
5. Znalkyně zjistila cenu nevydaných pozemků ke dni přechodu na stát, tj. k 18. lednu 1965. Charakter pozemků hodnotila podle platné územně plánovací dokumentace, tj. podle návrhu Směrného územního plánu hl. m. Prahy 1964, který byl vydán na základě z.č. 84/1958 Sb. o územním plánování a vešel v platnost 22. 4. 1964. Jiná platná dokumentace k době přechodu shledána nebyla. To potvrdil též Institut plánování hl. m. Prahy. Znalkyně prováděla ocenění podle § 14 vyhlášky č. 182/1988 Sb., ve znění vyhlášky č. 316/1990 Sb., dle kterých činí cena za 1 m² částku 250 Kčs. Takto ocenila pozemky, které podle Směrného územního plánu spadaly do funkčních ploch určených pro zástavbu. Znalkyně neshledala důvod pro aplikaci srážek dle přílohy č. 7 vyhlášky č. 182/1988 Sb. U parcel, které zčásti spadaly do plochy určené k zastavění a zčásti nikoli, byl pro výpočet výměr ploch využit software AutoCAD. Rozdělení jednotlivých ploch na stavební a nestavební bylo provedeno podle používaných regulativů funkčního a prostorového uspořádání území hl. m. Prahy a podle legendy ke Směrnému územnímu plánu. Parcely, jež nebyly vůbec určeny k zastavění, byly oceněny jako zemědělská orná půda podle BPEJ, a to podle § 14 odst. 3 uvedených vyhlášek. Žádný z pozemků neměl přidělenou BPEJ, a proto je pro ocenění využita průměrná cena pozemků orné půdy podle přílohy k vyhlášce ministerstva zemědělství č. 613/1992 SB. Průměrná cena BPEJ

Shodu s prvopisem potvrzuje Květuše Škarydová.

pozemků orné půdy pro k. ú. Smíchov a Košíře činila částku 3,00 Kčs/m². Dle tohoto výpočtu pak znalkyně dospěla k závěru, že hodnota podílu za všechny nemovitosti činí u žalobkyně 1 156 722 Kčs. Od r. 1945 byly v Praze schváleny tyto územní plány: Směrný územní plán hl. m. Prahy 1964 (dokončen asi 31. 12. 1961, schválen 22. 4. 1964), Revize směrného ÚP hl. m. Prahy 1971 (dokončen 31. 12. 1969, schválen 16. 11. 1971), Směrný územní plán hl. m. Prahy 1976 (dokončen 30. 6. 1975, schválen 23. 6. 1976), Územní plán hl. m. Prahy 1986 (dokončen 30. 4. 1984, schválen 21. 1. 1986), Plán využití ploch, stabilizovaná území 1994 (dokončen asi červen 1992, schválen 24. 2. 1994), Územní plán sídelního útvaru hl. m. Prahy 1999 (dokončen 30. 4. 1998, schválen 9. 9. 1999), Územní plán sídelního útvaru hl. m. Prahy 2009 (platný po změně 12. 11. 2009 do 7. 1. 2010), Územní plán sídelního útvaru hl. m. Prahy, schválený 1999, dodnes se změnami platný. U většiny pozemků vycházela znalkyně z barevné legendy, u zbylých si vyžádala skutečnosti nebo listiny od IPR. Znalkyně srovnala územněplánovací dokumentaci z 30. let se Směrným územním plánem z r. 1964. Ačkoli se účelové určení stoprocentně nepřekrývalo, např. u sportoviště, stále se jedná o pozemek se stavebním charakterem, nikoli se zemědělským. Podle oceňovací vyhlášky je určujícím vodítkem, zda se jedná o pozemek zastavěný, nebo určený k zástavbě. Svá zjištění znalkyně zpracovala s pomocí konzultanta a překrytí mapy katastru nemovitostí s mapou pozemkového katastru (metoda vektorizace, případně metoda rekonstrukce). Kde byla jasná shoda překrytí, byl pozemek určen jako stavební; v případě pochybnosti jako nestavební. V moderním znalectví lze aplikovat srážky jen, jsou-li dobře podložené; znalkyně vycházela z digitální technické mapy pro Prahu, a přihlížela ke zjevnému smyslu oceňovací vyhlášky, která vznikla pro rodinné domy a rekreační objekty, oproti čemuž se pozemní komunikace, sítě, sportoviště či pozemky pro trafostanice s jejím nastavením mívají. V předmětném území existovala jasná stavební srostlost, dobrá docházková vzdálenost do školy, jakož i poměrně hustá dopravní obslužnost. Ohledně některých srážek ani nebylo jasné, jak by měly být aplikovány, příp. se v čase podmínky měnily, jako u svaživostí. Znalkyně nezjišťovala, jak proběhla skutečná výstavba podle Směrného územního plánu z r. 1964. Znalkyně provedla srovnání povahy pozemků podle Směrného územního plánu a předchozích územních (regulačních) plánů. Stavební výměra dle Směrného územního plánu činí celkem 82 649 m², přičemž ve vztahu k regulačnímu plánu je tato stejná nebo vyšší v rozsahu 79 848 m² a rozdíl oproti této starší ÚPD je pak 2 801 m². Celková shoda stavební výměry představuje 96,6 %. Tento výpočet nebere v úvahu změnu u souboru pozemků PK 4702, 4705-4709, 4680-4692, 4697 a 4675, u kterých došlo k jedné změně celé plochy na veřejnou zeleň a které jsou navíc v posudku všechny oceněny jakožto nestavební. Z toho se podává, že v daném rozsahu byly pozemky určeny k výstavbě již od 30. let minulého století, kdy u některých došlo na základě Směrného územního plánu ke změně účelu využití, nicméně výstavba následně realizována byla. *(písemný a ústní posudek RSH, vč. příloh znalkyně čl. 423 a vč. dodatku čl. 441 a výpovědi RSH k němu; v barevném provedení viz. přílohový svazek spisu).*

6. Žalobkyně žádala o uspokojení restitučního nároku žádostmi o prodej pozemků v letech 2006, 2007, 2009, 2012 a ještě v r. 2020, přičemž byla zčásti úspěšná (*žádosti o převod zemědělského pozemku čl. 159 až 181, výpisy z kn, srovnávací sestavení parcel*). Jestliže žalobkyně vyzvala žalovaného před podáním žaloby k řádnému ocenění restitučního nároku, k čemuž přiložila zn. posudek, žalovaný ji odmítl s tím, že je posudek účelový a že nesprávně hodnotí charakter pozemků k 18.1.1965, když darovací prohlášení stát přijal již 18.1.1961. Nadto je restituční nárok žalobkyně uspokojen v rozsahu 85456,77 Kčs, dokonce se záporným zůstatkem 10,6 Kčs (*předžalobní výzva z 13.5.2020, odpovědi žalovaného z 25.5 a 22.6.2020; přehled plnění čl. 32*). Žalovaný odpověděl 15. prosince 2020, že oceňuje pozemky podle zákona o půdě jako pozemky stavební, pokud tak byly určeny podle plánovací dokumentace, platné ke dni odnětí pozemků (*odpověď na žádost o*

Shodu s prvopisem potvrzuje Květuše Škarydová.

svobodný přístup k informacím). Žalovaný sdělil žalobkyni, že převzetí podílů na předmětných pozemcích žalobkyně skutečně nastalo 18.1.1965. Směrný územní plán z r. 1964 byl pro stavební charakter nedostatečný. Závěry znalce nemají oporu v dobých stavebních předpisech. Odňaté pozemky získaly charakter stavebních až vydáním územního rozhodnutí ze strany příslušných orgánů státní správy, což nastalo až po přechodu na stát (*odpověď* z 10. 8. 2020 čl. 78). Ke dni 25. 11. 2021 evidovala žalovaná ve vztahu k žalobkyni zůstatek nároku ve výši 147 510,18 Kč; ocenění je provedeno k jednotlivým rozhodnutím (*výpis restitučního nároku žalobkyně* z 25. 11. 2021). V průběhu tohoto soudního řízení změnil žalovaný tvrzení tak, že neuspokojený zůstatek restitučního nároku žalobkyně činí 147 510,18 Kčs (*podání čl. 905 a přehled plnění čl. 931*).

7. Od 1. 1. 2007 žádal Pozemkový fond ČR poprvé o poskytnutí územně plánovací dokumentace platné v období let 1935-1970 k datu 12. 3. 2008. Na tuto žádost bylo Útvarem rozvoje hl. m. Prahy řádně odpovězeno dne 19. 3. 2008. Do 3. 7. 2018 bylo takovýchto žádostí podáno celkem 22, přičemž poslední byla podána dne 19. 12. 2017. Na všechny bylo řádně odpovězeno (*Sdělení Institutu plánování a rozvoje hlavního města Prahy čl. 95*). Žalovaný se obracel na IPR za účelem řízení v rámci zákonů č. 229/1991 Sb., a 428/2012 Sb., a za účelem realizace převodů dle zákonů č. 95/1999 Sb., a 503/2012 Sb. a odpovědi využil vždy pro účel, pro který je vyžadoval (*odpověď čl. 96*).
8. Pokud rozhodl 24.6.1959 odbor výstavby a vodního hospodářství o umístění novostaveb obytných domů na Praze 14 – Michli, vycházel z rozestavenosti území v předválečných letech a vycházel z plánů bývalé státní regulační komise z roku 1938 (*územní rozhodnutí z 24. 8. 1959*). Pozemky zapsané v PK 4748 a 4746 v k. ú. Smíchov byly částečně zastavěny, pravděpodobně průmyslovými stavbami. Od severní hranice pozemků v PK 4748 činila vzdálenost do nejbližší obytné oblasti v roce 1966 části téměř 300 m, stejně jako vzdálenost od jihovýchodní hranice pozemků v PK 4746 do odtamtud nejbližší obytné oblasti. V roce 1975 se zástavba na předmětných pozemcích změnila, poměr zastavěné a nezastavěné plochy však zůstal podobný (*letecké snímky z r. 1966 a 1975*). V návrhu směrného územního plánu z roku 1948 je předmětná oblast k. ú. Smíchov a Košíře evidována jako kombinace zastavění se střední hodnotou (světle oranžová), vyšší hustotou (světle červená), komunikací (červená) a zelené plochy: vysoká zeleň dnešní (tmavě zelená). Zelená plocha na předmětných pozemcích spíše převažuje (*zjištěno z tohoto návrhu z 28. 10. 1948 a z výřezu pro předmětné území, zákresey sítí Pražských vodovodů a kanalizací čl. 196*).
9. V návrhu směrného plánu Prahy z r. 1948 je vyjádření k regulačním plánům bývalé státní regulační komise z let 1920-38. Je zde uvedeno, že tyto plány jsou již zastaralé a nevyhovující zvýšeným požadavkům (*návrh čl. 570, části „dosavadní plány“*). Výsledky Státní regulační komise v období první republiky nedošly ve větší míře svého naplnění, když po válce nastala zcela jiná situace a plánování města se ubíralo jinými cestami (*článek čl. 584: Jiřího Kupky „Státní regulační komise a rozvoj Prahy“ z časopisu Urbanismus a územní rozvoj, ročník XII, č. 6/2009*). Po 2. světové válce byl vývoj uchovávání kontinuity původní zástavby přerušen. Pokračovala individuální výstavba v založených vilových čtvrtích a první sídliště navazovala na starší osídlení koncepce na regulační plány z 30. let minulého století, to se však brzy změnilo se zvyšujícími se nároky na objem zástavby a technologické postupy (*kapitola 2.3 Sídelní struktura a urbanismus*).
10. Ke zpochybnění, že odňaté pozemky byly v době přechodu na stát stavební: Na pozemku PK 4672 se tenisové kurty, ani přidružená stavba, v r. 1975 nenachází. V roce 1989 už kurty i stavba na pozemku postaveny. Na pozemku PK 4673 v k. ú. Smíchov je již ze snímku z r. 1966 zřejmá vytyčená obdélníková část, která je v budoucnosti hřištěm - v r. 1966 a 1975 nejsou ještě na této části pozemku vidět dělicí čáry hřiště; ty jsou zakresleny až na snímku z roku 1989 (*zjištěno z ortofotomap čl. 591-595*). Ragby hřiště na

Shodu s prvopisem potvrzuje Květuše Škarydová.

pozemku PK 4673 v k. ú. Smíchov bylo uvedeno do trvalého provozu na základě rozhodnutí ONV v Praze 5 dne 17. 10. 1973; místním šetřením bylo tehdy zjištěno, že podmínky rozhodnutí o přípustnosti stavby ze dne 1. 6. 1972 byly splněny (*rozhodnutí čl. 596*). Dne 9. 9. 1982 proběhlo na pozemku parc. č. 4673/1 (Smíchov) místní šetření za účelem kolaudace tribuny pro diváky na hřišti ragby. Tehdy bylo zjištěno, že stavba základové desky z betonu por postavení tribuny byla provedena dle projektové dokumentace schválené při vydání stavebního povolení ze dne 20. 4. 1979 (*zápis z šetření čl. 597*). Rozhodnutí o umístění 1. stavby sportovního areálu „Císařka“ na pozemcích PK 4672/1, 4674/1, 4727, 4725, 4726, 4675, 4679/1, 4678, 4671, 4618, 4817/1, 4677, 4673/1, 4676, 4817/1, 4820, 4821, 4816, 4012, vše v k. ú. Smíchov bylo od 30. 5. 1980 do 14. 6. 1980 vyvěšeno na úřední desce ONV-5; námítky žádné nedošly (*listina k vyvěšení rozhodnutí na úřední desce čl. 598*). Kolaudační rozhodnutí k užívání 1. stavby „Tenisového areálu Císařka“ bylo vydáno dne 5. 7. 1989. Stavební dokumentace k této stavbě byla stavebním úřadem ověřena ve stavebním řízení dne 15. 11. 1982 (*kolaudačního rozhodnutí čl. 599*). Umístění stavby tenisového areálu bylo v souladu s ÚPN Prahy; územní rozhodnutí bylo vydáno dne 12. 5. 1980, č. j. 1271/80 ke zpracované dokumentaci z r. 1979 (*listina ze st. dokumentace čl. 604-5*). Na pozemku PK 4261 (Smíchov) stála v r. 1966 pouze jedna budova a to na jeho nejjižnější části. V roce 1975 již okolo této budovy stálo 5 panelových domů; na západní části pozemku již taktéž proběhla určitá zástavba, když zde stály asi 3 panelové domy. V roce 1989 byl již celý pozemek hustě zastavěn (*ortofotomapy čl. 606-608*). Dne 7. 2. 1985 bylo rozhodnuto o udělení čísla popisného a orientačního nově postavenému domu na pozemku parc. č. 4261/67 (Smíchov); pozemku bylo uděleno č. p. 2941 a č. o. 5. V rozhodnutí je též uvedeno, že novostavba byla povolena rozhodnutím ONV-5 ze dne 25. 5. 1981; kolaudační rozhodnutí bylo vydáno dne 16. 8. 1984 (*rozhodnutí čl. 609*). Dne 7. 2. 1985 bylo rozhodnuto o udělení čísla popisného a orientačního nově postavenému domu na pozemku parc. č. 4261/68 (Smíchov); pozemku bylo uděleno č. p. 2940 a č. o. 3. V rozhodnutí je též uvedeno, že novostavba byla povolena rozhodnutím ONV-5 ze dne 25. 5. 1981; kolaudační rozhodnutí bylo vydáno dne 16. 8. 1984 (*rozhodnutí čl. 611*). Kolaudační rozhodnutí k rodinným domkům č. 7, 8, 9, 10 a 11 na stavbě 2. lokality Podbělohorská II na Smíchově (PK není uvedeno) bylo vydáno dne 16. 8. 1984; již při místním šetření dne 18. 12. 1980 a 30. 6. 1981 bylo zjištěno, že rodinné domky jsou stavebně dokončeny, nebyly však dokončeny a zkolaudovány veřejné sítě. Projektová dokumentace byla ověřena stavebním úřadem ve stavebním řízení dne 30. 12. 1976 (*kolaudačního rozhodnutí čl. 613*). Dne 10. 11. 1987 bylo rozhodnuto o udělení čísla popisného a orientačního nově postavenému domu na pozemku parc. č. 4261/77 (Smíchov); pozemku bylo uděleno č. p. 2694 a č. o. 5. V rozhodnutí je též uvedeno, že novostavba byla povolena rozhodnutím ONV-5 ze dne 10. 10. 1973; kolaudační rozhodnutí bylo vydáno dne 3. 3. 1976 (*rozhodnutí čl. 615*). Dne 10. 11. 1987 bylo rozhodnuto o udělení čísla popisného a orientačního nově postavenému domu na pozemku parc. č. 4261/79 (Smíchov); pozemku bylo uděleno č. p. 2696 a č. o. 1. V rozhodnutí je též uvedeno, že novostavba byla povolena rozhodnutím ONV-5 ze dne 10. 10. 1973; kolaudační rozhodnutí bylo vydáno dne 3. 3. 1976 (*rozhodnutí čl. 617*). K obytnému domu o 36 b. j. umístěného v ul. Podbělohorská na pozemcích č. 4261/171, 4261/172 a 4261/80, dočasný zábor 4261/173 a 4261/169 (vše v k. ú. Smíchov) bylo dne 22. 2. 1995 vydáno stavební povolení (*stavební povolení čl. 620*). Řadový rodinný dům č. p. 5864/33 v ul. Zdíkovská (PK 4261; Smíchov) byl zkolaudován na základě rozhodnutí ze dne 25. 10. 1994; stavba byla provedena podle dokumentace ověřené stavebním úřadem ve stavebním řízení dne 17. 3. 1975, dne 10. 6. 1986 proběhlo místní šetření, přičemž k tomuto datu byla stavba již hotova, nicméně nebyl zkolaudován vodovodní řád a tudíž bylo kolaudační řízení přerušeno (*kolaudačního rozhodnutí čl. 623*). Pozemek PK 25 (Košíře) nebyl v letech 1966 a

Shodu s prvopisem potvrzuje Květuše Škarydová.

1975 zastavěn stavbou; asi přes střed pozemku vede kolmo přes něj chodník, na východní straně pozemku se nachází oválný plácek, který je pravděpodobně dětské hřiště. Oproti roku 1966 je pozemek v r. 1975 výrazněji zarostlý stromy a to asi z 60 % (*ortofotomapy čl. 625 a 626*). Plánovací odbor nesouhlasil s výstavbou obytného domu na pozemku PK 25 (Košíře), neboť asi v polovině 60. let byl pozemek z původního rumiště prací občanů předělán na park. Vedle toho by to nebylo vhodné z hlediska životního prostředí – tento názor měla jak Rada Obvodního národního výboru v Praze 5, tak i plánovací komise (*vyjádření plánovacího odboru čl. 627*).

11. Ing. Zdeněk Bureš ocenil pro žalovaného některé pozemky v k.ú. Hlubočepy s tím, že důvody pro aplikaci srážek shledal u pozemků PK 968/2 a 984 (nemožnost napojení na vodovod a kanalizaci), u ostatních důvod pro srážky neshledal (*zn. posudky Ing. Z. Bureše čl. 103 a čl. 115*).
12. Ing. Pavel Pelc původně ocenil ve věci restituentky K. Princové (k objednavce státu) některé nevydané pozemky v k.ú. Smíchov a v k.ú. Košíře s výsledkem 6061230,23 Kč. V dodatku č 1 ke zn. posudku však ocenění navýšil na 12146697,33 Kčs. Znalec dospěl zčásti k odlišným závěrům, než znalkyně RSH, zejména proto, že st. charakter posuzoval podle toho, jestli stát odňal pozemek za účelem výstavby, nebo podle toho, jestli s výstavbou na odňatém pozemku započal bezprostředně po odnětí pozemků. Jelikož odňaté pozemky přešly na stát 31. října 1960, resp. 21. prosince 1961, nebylo možno hodnotit stavební charakter podle neplatných regulačních plánů Státní regulační komise. Jediné, přesto nedostatečné vodítko, dal Směrný územní plán z r. 1948. Znalec aplikoval srážky aplikoval, a také zjistil nesprávný výpočet výměry (*zn. posudek Ing. Pavla Pelce čl. 694 s dodatkem čl. 874*). Znalkyně RSH se písemně vyjádřila k posudku Ing. P. Pelce tak, že setrvává na svých závěrech, neboť nesouhlasí s metodou Ing. Pelce ve vztahu k určení, jak hodnotil některé pozemky jako nestavební a jiné jako stavební, neboť oceňovací vyhláška staví v § 14 pouze na tom, zda byl pozemek určen územně plánovací dokumentací k zastavění, nikoli zda na něm později a jak proběhla výstavba. Dále nelze souhlasit s použitím Směrného územního plánu z r. 1948, neboť nebyl nikdy potvrzen a schválen, oproti čemuž Regulační plány pro k.ú. Smíchov a k.ú. Košíře, z nichž znalkyně RSH vycházela, byly potvrzeny a schváleny Ministerstvem veřejných věcí (*vyjádření znalkyně RSH čl. 887*).
13. **Pozemek p.č. 265/24 v k.ú. Bratřínov** ve vlastnictví žalovaného představuje ornou půdu (*výpis z KN čl. 341 a přehled čl. 350*), je propachtován Ing. Zdeňku Kvízovi (*pachtovní smlouva s dodatkem čl. 480*). Cena pro účely vydání činí 14283,2 Kčs; pozemek netrpí překážkou vydání (*shodné tvrzení účastníků čl. 640 a čl. 1145*).
14. **Pozemek p.č. 287/14 v k.ú. Černolice** ve vlastnictví žalovaného představuje trvalý travní porost (*výpis z KN čl. 341 p.v., přehled čl. 350, grafická mapa čl. 352*), je pronajat k zemědělské činnosti Otovi Járokovu (*nájemní smlouva čl. 476 s dodatkem čl. 478 p.v.*). Cena pro účely vydání činí 4932,23 Kčs (*zn. posudek čl. 935*). Žalovaný sice nemá k dispozici nabývací titul, ale provedl proceduru podle § 20/3 z.č. 503/2012 Sb., aniž by kdo vznesl námitky proti vlastnictví státu (*oznámení čl. 1027, prohlášení čl. 1028*).
15. **Pozemek p.č. 237 v k.ú. Dobříč u Prahy** ve vlastnictví žalovaného představuje ornou půdu (*výpis z KN čl. 346 p.v., přehled čl. 350 s výpočtem čl. 353 p.v., grafická mapa čl. 354*), je pronajat Josefu Štíčkovi (*nájemní smlouva čl. 488*). Cena pro účely vydání činí 11758,10 Kčs (*zn. posudek čl. 819*).
16. **Pozemek p.č. 170/23 v k.ú. Nučice u Rudné** ve vlastnictví žalovaného představuje ornou půdu (*výpis z KN čl. 347 p.v., přehled čl. 350, mapa čl. 356 s výpočtem čl. 355 p.v.*) je propachtován Ing. Zbyňku Michálkovi (*pachtovní smlouva čl. 497 s přílohou čl. 501*). Cena pro účely vydání 26886 Kčs je pro účastníky *nesporná*.

Shodu s prvopisem potvrzuje Květuše Škarydová.

17. **Pozemek p.č. 2417/12 v k.ú. Roztoky u Prahy** ve vlastnictví žalovaného představuje ornou půdu (*výpis z KN čl. 349, přehled čl. 350, mapa čl. 359 s výpočtem čl. 358 p.v.*), je pronajat AGRIVEP a.s. (*nájemní smlouva čl. 529 s přílohou čl. 534 p.v.*). Cena pro účely vydání činí 85179,6 Kčs a je pro žalobkyně nesporná (*zn. posudek čl. 832*).
18. **Pozemek p.č. 192/5 v k.ú. Slapy nad Vltavou** ve vlastnictví žalovaného představuje ornou půdu (*výpis z KN čl. 349 p.v., přehled čl. 350, mapa čl. 360 a výpočet čl. 359 p.v.*), je propachtován Josefu Rákosníkovi (*pachtovní smlouva čl. 536*). Cena pro účely vydání činí 13202,8 Kčs a je pro žalobkyni nesporná (*zn. posudek čl. 844*).
19. **Pozemek p.č. 134 v k.ú. Zdiměřice u Prahy** ve vlastnictví žalovaného představuje ornou půdu (*výpis z KN čl. 1043, geometrický plán čl. 1050*). Pokud se žalovaný bránil vydání pozemku z důvodu, že rozhodl o jeho nepotřebnosti pro účely Ředitelství silnic a dálnic (*rozhodnutí čl. 1285, dopisem čl. 1044, smlouva o budoucí směnné smlouvě čl. 1286*), vyjádřil se při posledním jednání, že vzal Ing. Pilz žádost o směnu zpět a pozemek již překážkou vydání netrpí. Pozemek je propachtován AGRO Jesenice u Prahy a.s. (*pachtovní smlouva čl. 1052+dodatek čl. 1055*). Cenu pro účely vydání dovodil soud ze zn. posudku Ing. Zdeňka Bureše na částku 238592 Kč, a to jako součin výměry té části pozemku, která je stavební = 11376 metrů čtverečních (*str. 6 zn. posudku – čl. 1725*) s vyhláškovou cenou 20 Kčs na metr čtvereční, a to s přihlédnutím ke skutečnosti, že se ceny náhradních pozemků určují podle § 28a zákona o půdě. Jesenice v r. 1991 městem nebyla, neboť o změně jejího postavení rozhodl předseda Poslanecké sněmovny až poté, co se usnesla vláda ČR 25. května 2015, že mu takový postup doporučuje (*usnesení vlády čl. 1766*). Tedy součet ceny zemědělské části pozemku 11072 Kčs a ceny části stavební (11376m x 20 Kčs = 227520Kčs) = 238592 Kčs (*úvaha soudu na základě posudku a pr. předpisů*).
20. **Pozemek p.č. 1351/1 v k.ú. Jílové u Prahy** ve vlastnictví žalovaného představuje ornou půdu (*výpis z KN čl. 1057, mapa čl. 1058*), která má být zčásti využita pro stavbu jihozápadní větve silničního obchvatu (*příloha územního plánu čl. 1059, vyjádření v územním řízení čl. 1061*). Cena celého pozemku určena na 43064,9 Kč (*zn. posudek čl. 1062*). Tu část pozemku, která nebude sloužit k zastavění silničním obchvatem, oddělil geometrický plán Ing. Oldřicha Galaře, který je nedílnou součástí tohoto rozsudku. Tato část má výměru 3689 metrů čtverečních a BPEJ 52614, tudíž s přihlédnutím ke zn. posudku má takto bonitovaná půda cenu 3,95 Kčs/m. Pak na vydanou část pozemku připadá cena 3689metrů x 3,95 = 14571,55 Kčs (*geometrický plán čl. 1747 v elektro. podobě a úvaha soudu o ceně připadající na vydanou část*).
21. **Pozemek p.č. 405/7 v k.ú. Ořech** ve vlastnictví žalovaného představuje ornou půdu (*výpis z KN čl. 1075*), jíž náleží zvláštní ochrana: podle územního plánu jde o ochrannou zeleň, stabilitu krajiny, a také přes pozemek vede hranice ochranného pásma rychlostní komunikace, a také se nachází v ochranném pásmu dopravní a technické infrastruktury (*sdělení čl. 1074*). Pozemek je propachtován Ing. Petru Blažkovi (*pachtovní smlouva čl. 1076*). Pro účely vydání určena cena na 11299,3 Kčs, která je pro žalobkyni nesporná (*zn. posudek čl. 1079*).
22. **Pozemek p.č. 405/8 v k.ú. Ořech** ve vlastnictví žalovaného představuje ornou půdu (*výpis z KN čl. 1075*), jíž náleží zvláštní ochrana: podle územního plánu jde o ochrannou zeleň, stabilitu krajiny, a také přes pozemek vede hranice ochranného pásma rychlostní komunikace, a také se nachází v ochranném pásmu dopravní a technické infrastruktury (*sdělení čl. 1074*). Pozemek je propachtován Ing. Petru Blažkovi (*pachtovní smlouva čl. 1076*). Pozemek by měl z velmi malé části sloužit výstavbě silničního obchvatu pro obec Ořech, ačkoli se ze sdělení Měú Černošice (*čl. 1074*) ani z územního rozhodnutí téhož úřadu (*čl. 1670*) taková skutečnost přímo nepodává, nicméně ze zákresů (*čl. 1685*), jakož i z jednotné linie uvažované silnice se podává, že stavbou zasažen bude, a proto

Shodu s prvopisem potvrzuje Květuše Škarydová.

žalobkyně zajistila oddělovací geometrický plán Ing. Oldřicha Galaře, který oddělil překážkou zasaženou část o výměře 61 metrů čtverečních a označil ji jako nově vzniklý pozemek p.č. 405/14. Zbytek původního pozemku p.č. 405/8 o výměře 4427 m.čtver. je k vydání žalobkyni (*geometrický plán čl. 1746*). Pro účely vydání určena cena na 28560 Kčs, která je pro žalobkyni nesporná, a od níž soud odečetl výměru nově vzniklého pozemku p.č. 405/14, která nebude žalobkyni vydána, tj. 61 m.čtver., která má BPEJ 41200, tudíž cenu podle zn. posudku 7,7 Kčs za m.čtver., tedy část k odečtu činí $7,7 \times 61 = 469,7$ – pak výsledná cena zbytku pozemku p.č. 405/8 pro účely vydání činí $28560 - 469,7 = 28090,3$ Kčs (*zn. posudek čl. 1079, úvaha soudu s pomocí BPEJ a odečtu výměry pozemku p.č. 405/14 dle geometrického plánu čl. 1746*).

23. **Pozemek p.č. 405/9 v k.ú. Ořech** ve vlastnictví žalovaného představuje ornou půdu (*výpis z KN čl. 1075*), jíž náleží zvláštní ochrana: podle územního plánu jde o ochrannou zeleň, stabilitu krajiny, a také přes pozemek vede hranice ochranného pásma rychlostní komunikace, a také se nachází v ochranném pásmu dopravní a technické infrastruktury (*sdělení čl. 1074*). Pozemek je propachtován Ing. Petru Blažkovi (*pachtovní smlouva čl. 1076*). Pozemek by měl zčásti sloužit výstavbě silničního obchvatu pro obec Ořech (*sdělení MěÚ Černošice čl. 1074, oznámení o zabavení územního řízení čl. 1136 se zákresem v mapě čl. 1138, email st. úřadu čl. 1139, územní rozhodnutí čl. 1670 se zákresem silnice čl. 1685 a situačním výkresem čl. 1686*). Žalobkyně zajistila oddělovací geometrický plán Ing. Oldřicha Galaře, který oddělil překážkou zasaženou část o výměře 304 metrů čtverečních a označil ji jako nově vzniklý pozemek p.č. 405/13. Zbytek původního pozemku p.č. 405/9 o výměře 6079 m.čtver. je k vydání žalobkyni (*geometrický plán čl. 1746*). Pro účely vydání určena cena na 40991,6 Kčs, která je pro žalobkyni nesporná, a od níž soud odečetl výměru nově vzniklého pozemku p.č. 405/13, která nebude žalobkyni vydána, tj. 304 m.čtver., která má BPEJ 41200, tudíž cenu podle zn. posudku 7,7 Kčs za m.čtver., tedy část k odečtu činí $7,7 \times 304 = 2340,8$ Kčs – pak výsledná cena zbytku pozemku p.č. 405/9 pro účely vydání činí $40991,6 - 2340,8 = 38650,8$ Kčs (*zn. posudek čl. 1079, úvaha soudu s pomocí BPEJ a odečtu výměry pozemku p.č. 405/13 dle geometrického plánu čl. 1746*).
24. **Judikatura k této věci:** Žalobkyně předložila velké množství soudních rozhodnutí v obdobné věci těchto restituentů: Kateřina Princová (*Okresní soud v Berouně čl. 236 a Krajský soud v Praze čl. 643 a Nejvyšší soud čl. 1186*; *Okresní soud v Mladé Boleslavi čl. 247 a Krajský soud v Praze čl. 649*; *Okresní soud v Kolíně čl. 388 a Krajský soud v Praze čl. 1162 a Nejvyšší soud čl. 1159*; *Okresní soud ve Znojmě čl. 686*; *Okresní soud v Olomouci čl. 1011+1200*; *Okresní soud v Litoměřicích čl. 1001*). Bc. Jan Patera (*Okresní soud v Mladé Boleslavi čl. 264 a Krajský soud v Praze čl. 260*), Ing. Jan a Radim Boháčovi + Terezie Ratajová (*Okresní soud v Rychnově nad Kněžnou čl. 396 a Krajský soud v Hradci Králové čl. 1174 a Nejvyšší soud čl. 1182*), doc. Ing. Václav a Ing. Jiří Machoňovi + Věra Prošková + Ivana Řezaninová + Ing. Martin Machoň (*Okresní soud v Mladé Boleslavi čl. 145 a Krajský soud v Praze čl. 1225 a Nejvyšší soud čl. 1167*; *Okresní soud v Domažlicích čl. 401*), Ivana Řezaninová (*Okresní soud v Táboře čl. 97+145*). Ve věci žalobkyně rozhodl též Okresní soud v Karlových Varech *čl. 996* a Krajský soud v Plzni *čl. 1744*.
25. Soud zamítl pro nadbytečnost důkazní návrhy žalobkyně na provedení protokolu z jednání před Okresním soudem v Kolíně z 5. května a 27. října 2022 sp. zn. 20 C 27/2020, neboť judikatury ze souvisejících věcí provedl již dostatek. Dále soud zamítl pro nadbytečnost návrh žalobkyně, aby vyčkal na nové ocenění ve vztahu k pozemku p. č. 134 v k. ú. Zdiměřice, a také důkazní návrhy žalovaného, aby vyčkal na znalecké ocenění ve vztahu k pozemku p. č. 1351 v k. ú. Jílové u Prahy a na důkazní prostředky ve vztahu k zkoumání překážek převoditelnosti, resp. nevhodnosti vydání pozemků p. č. 1351 v k. ú. Jílové u Prahy a p. č. 405/8 a p. č. 405/9, oba v k. ú. Ořech, neboť přihlédl k jasnému zadání pro znalecké posudky, jež byly provedeny k důkazu, a z nichž se

Shodu s prvopisem potvrzuje Květuše Škarydová.

podává, že ocenění všech namítaných pozemků zajistil žalovaný, cenou administrativní podle § 28a zákona o půdě, tedy nedává smysl vyčkávat, zda by se cena mohla změnit, když má být tak jako tak stanovena k r. 1991 podle oceňovací vyhlášky, neboli nelze očekávat posuny v ceně, jako je tomu např. u ceny obvyklé tržní. Pokud jde o překážky vydání pozemků p.č. 1351 a 405/8+9, jedná se o otázku právní, jež byla vyřešena v souvislosti s oddělením těch částí pozemků, které překážkami netrpí. Nadto bylo zřejmé, že žalovaný učinil důkazní návrhy již jen z opatrnosti.

26. Z ostatních provedených listin nezjistil soud pro věci žádná podstatná zjištění, např. ve vztahu k pozemkům, o něž žalobkyně omezila žalobu, ať už z důvodu konkurujících řízení u zdejší soudu 4C 39/2020, 3C 131/2020 a 3C 362/2020, nebo pro překážky vydání (*ke zastavení řízení obledně takových pozemků viz. usnesení čl. 289, čl. 854, 963, 1024*).
27. Soud dospěl k závěru o skutkovém stavu věci: restituční nárok žalobkyně, jako osoby oprávněné, přiznaný restitučními rozhodnutími, jak jsou popsána ve výroku I/3, zůstává neuspokojen ve výši 886205,65 Kč, z důvodu, že žalovaný odmítá uznat správnost přecenění, ačkoli soudy v obdobných věcech správnost přecenění rovněž dovodily. Náhradní pozemky netrpí žádnými překážkami vydání, jejich hodnota pro účely vydání činí 487445,88 Kčs.
28. Podle § 4 odst. 1 z. č. 229/1991 Sb., o půdě platí, že oprávněnou osobou je státní občan České a Slovenské Federativní Republiky, který má trvalý pobyt na jejím území, a jeho půda, budovy a stavby patří k původní zemědělské usedlosti, přešly na stát nebo na jiné právnické osoby v době od 25. února 1948 do 1. ledna 1990 způsobem uvedeným v § 6 odst. 1 zákona. Ve znění § 4 odst. 4 (ve znění účinném do 30.6.1993) v případě, že zemřela oprávněná osoba, která uplatnila nárok na vydání majetku před vydáním rozhodnutí podle § 9, přechází nárok na dědice.
29. Podle 11a odst. 1 zákona o půdě platí, že oprávněným osobám uvedeným v § 4, kterým podle tohoto zákona nelze vydat pozemek odňatý způsobem uvedeným v § 6 odst. 1 a 2, převádí pozemkový úřad jiné pozemky na základě veřejných nabídek, není-li dále stanoveno jinak. Osoby, na které právo oprávněné osoby na bezúplatný převod jiného pozemku přešlo děděním, se pro účely tohoto zákona považují za oprávněné osoby.
30. Podle § 11a odst. 2 zákona o půdě platí, že veřejné nabídky sestavuje pozemkový úřad jak z pozemků, které se nacházejí v zastavěném území obce nebo zastavitelné ploše takto vymezenými závaznou částí schválené územně plánovací dokumentace, pokud jejich převodu nebrání zákonná překážka, tak z pozemků, které se nacházejí mimo zastavěné území obce nebo zastavitelné ploše takto vymezenými závaznou částí územně plánovací dokumentace. Pozemky nepřevedené na základě této nabídky budou předmětem převodu podle zákona č. 503/2012 Sb., o Státním pozemkovém úřadu a o změně některých souvisejících zákonů.
31. Podle § 11a odst. 13 zákona o půdě platí, že cena pozemků uvedená ve veřejné nabídce se stanoví podle vyhlášky č. 182/1988 Sb., o cenách staveb, pozemků, trvalých porostů, úhradách za zřízení práva osobního užívání pozemků a náhradách za dočasné užívání pozemků, ve znění vyhlášky č. 316/1990 Sb., přičemž pozemky určené schválenou územně plánovací dokumentací k zastavění budou oceněny jako stavební.
32. Podle § 28a zákona o půdě platí, že pokud tento zákon nestanoví jinak, poskytují se náhrady podle tohoto zákona v cenách platných ke dni 24. června 1991, a to u věcí nemovitých v cenách podle vyhlášky č. 182/1988 Sb., ve znění vyhlášky č. 316/1990 Sb., a u věcí movitých v zůstatkových účetních cenách, u věcí movitých s nulovou zůstatkovou cenou ve výši 10 % pořizovací ceny.
33. Podle § 7 odst. 3 z.č. 256/2013 Sb., katastrálního zákona platí, že týká-li se právo, které

Shodu s prvopisem potvrzuje Květuše Škarydová.

má být na základě listiny zapsáno do katastru, jen části pozemku evidovaného v katastru, musí být s listinou spojen geometrický plán, který část pozemku vymezuje. Geometrický plán se považuje za součást listiny.

34. Podle § 48 téhož zákona platí, že

(1) Geometrický plán je neoddělitelnou součástí listiny, podle které má být proveden zápis do katastru, je-li třeba předmět zápisu zobrazit do katastrální mapy, má-li být zpřesněno jeho geometrické a polohové určení nebo byl-li průběh hranice určen soudem.

(2) Geometrický plán musí být ověřen, že svými náležitostmi a přesností odpovídá platným právním předpisům, a opatřen souhlasem katastrálního úřadu s očíslováním parcel.

35. Soud hodnotil provedené důkazy zvláště a v jejich vzájemných souvislostech, přihlížeje ke všemu, co za řízení vyšlo najevo.

36. Žalobkyně je oprávněnou osobou s restitučním nárokem podle zákona o půdě, což bylo mezi účastníky nesporné. Její restituční nárok nebyl zcela uspokojen, protože stát dosud poskytl uspokojení částečné, jako by byly odňaté pozemky zemědělské. Žalobkyně se marně domáhala přecenění svého nároku, ale žalovaný součinnost odmítl. Již tato skutečnost vede k závěru o svévolném a liknavém přístupu žalovaného. Žalobkyně se aktivně účastnila veřejných nabídek.

37. Odňaté pozemky byly k datu přechodu na stát určeny k zastavění. Pozemky přešly na stát v r. 1965, zatímco v roce předchozím projevil stát charakter pozemků ve Směrném územním plánu hl.m. Prahy. Znalce RSH jasným a přesvědčivým způsobem vysvětlila, proč stát nemohl v době přechodu vycházet z ničeho jiného, než ze Směrného územního plánu z r. 1964 a z regulačních plánů z 30. let téhož století. Poměrně jednoduchý důvod spočíval ve skutečnosti, že jiná územně-plánovací dokumentace neexistovala (plán z r. 1948 nebyl schválen, totéž potvrdil Institut plánování a rozvoje hl.m. Prahy). Soud přihlédl též k tehdejší právní úpravě, z níž se podávala plná aplikovatelné směrných územních plánů pro výstavbu sídlišť (§ 6 odst. 4, odst. 5 z.č. 84/1958, podle nichž směrné územní plány sloužily jako územní plány sídlišť a v zásadě bez nich nebylo možné zpracovat podrobné územní plány. Podle navazujícího § 2 odst. 2 vyhlášky č. 153/1959 Ú.l. se směrný územní plán vypracovával pro celé sídliště a zájmové území). Z hlediska dnešní terminologie nelze sídliště označit za nic jiného, než za funkční celek, a právě znalce vysvětlila, že odňaté pozemky představovaly zájmové územní pro výstavbu celých funkčních ploch: obytná zástavba, komunikace, náměstí, sport a rekreace, sklady, komunální služby a místní výroba. Sportoviště je rovněž součástí funkčního celku, určeného k zástavbě.

38. Svě závěry znalce RSH podložila přesvědčivou metodou srovnání katastrální mapy s mapou pozemkového katastru, a vysvětlením metody vektorizace a rekonstrukce (zjednodušeně řečeno srovnání pozemků v čase). U pozemků, u nichž si stavebním charakterem jista nebyla, je ocenila jako nestavební. Žalobkyně pro prvním slyšení znalce zajistila dodatek zn. posudku (shoda mezi územním plánem z r. 1964 a regulačními plány z 30. let je 96,6%), a soud znalce opětovně vyslechl. Získal tak podklad, oproti němuž hodnotil tvrzení a listiny žalovaného o vydání parciálních st. povolení a kolaudačních rozhodnutí z 60. až 80. let jako nezpůsobitelné k vyvrácení správnosti závěrů znalce, a to především z důvodu, že znalce prokázala jasný záměr státu, jakým chtěl s územím naložit již v r. 1964, zatímco rozhodnutí na úseku stavebního řádu byla závislá na rychlosti orgánů státu, na pokročilosti toho kterého stavebního řízení, a přirozeně též na rychlosti související výstavby.

Shodu s prvopisem potvrzuje Květuše Škarydová.

39. Rovněž pokud jde o zn. posudek Ing. Pelce, nejednalo se o zn. posudek přesvědčivější, a to především z důvodu, že jej žalovaný v řízení ani jako zn. posudek neuplatnil. Tento důkaz vnesla do řízení žalobkyně na obranu svého restitučního nároku z důvodu, že i znalec, objednaný žalovaným, dospěl k závěru, že alespoň část odňatých pozemků měla stavební charakter, a že by měl tedy žalovaný uspokojovat ve větším rozsahu.
40. V řízení tedy nebyl proveden důkaz, který by zpochybnil správnost závěrů znalkyně RSH, k čemuž je nutno dodat, že pokud žalobkyně založila do spisu řadu rozsudků z paralelně probíhajících restitučních sporů (viz. shora bod 24), dospěly jiné soudy k obdobným závěrům. Žalobkyně tedy nabyla důvodné přesvědčení podle § 13 o.z., že má být její restituční nárok přeceněn.
41. Soud vzal na základě uvedeného za prokázanou cenu odňatých pozemků podle § 14 odst. 1 vyhl.č. 182/1988 Sb. ve výši 250 korun československých, tj. podle závěru znalkyně 1156722 Kč, nicméně žalobkyně při posledním jednání uvedla, že opomněla znalkyni předat všechny podklady, tudíž znalkyně po jejich předložení znovu ohodnotila nárok, a to o 4444,44 Kčs méně na 1152277,56 Kčs.
42. Jde o administrativní cenu, určenou právním předpisem podle § 28a zákona o půdě, z čehož se jasně podává, že restituční nárok představuje skutečně pouze zmírnění křivdy, neboť měly-li by být odňaté pozemky oceněny cenou obvyklou, jednalo by se o cenu podstatně vyšší.
43. Pokud jde o srážky podle vyhlášky č. 182/1988 Sb., ztotožnil se soud rovněž se závěry znalkyně RSH, že vyhláška byla zamýšlena na ocenění bytové a rekreační výstavby, přičemž kritéria srážek podle přílohy č. 7 vyhlášky jsou natolik obecná, že je lze stěží aplikovat na funkční celek pozemků v k.ú. Smíchov a v k.ú. Košíře. Soud přihlédl rovněž ke skutečnosti, že žalobkyně neměla nárok na náhradu ztráty užitků z odňatých pozemků po dobu, kdy je vlastnil stát, přičemž restituční nárok představuje skutečně jen zmírnění, nikoli plnou náhradu. Jevilo se mu pak nesprávné uvažovat o srážkách z ceny, která je už tak pouze administrativní.
44. Restituční nárok žalobkyně po přecenění činí 1152277,56 Kčs – 85457,87 (dosavadní plnění) – 180614,04 Kčs (hodnota sporu u Okresního soudu v Karlových Varech zn. 9C 237/2020 – je na čl. 996) = 886205,65 Kčs.
45. Soud se rovněž hlouběji nezabýval tvrzením žalovaného o nesprávné výměře odňatých pozemků, kdy postačilo přihlédnout k vývoji, jenž nastal u pozemkového úřadu, který vydal opravné usnesení a rozhodl o odvolání proti němu (*čl. 1131+1273*), jež bylo následně ve správním soudnictví zrušeno s přiznáním odkladného účinku správní žalobě (*usnesení a rozsudek Městského soudu v Praze čl. 1753+1756*), tudíž je třeba vycházet z výměry podle restitučních rozhodnutí, která nedoznala změn, a především z dobré víry restituentů, že restituční rozhodnutí zavazuje nejen je, ale i stát. Představa, že by měl civilní soud přepočítávat výměru odňatých pozemků, je nesprávná z řady důvodů, které soud sdělil účastníkům při jednání 21. ledna 2022, a naráží též na rozdělení státní moci (pravomoc pozemkového úřadu k takové otázce a nepravomoc civilního soudu).
46. Pokud žalovaný namítl promlčení nároku žalobkyně, dospěl soud k závěru, že námitka nemůže být důvodná, protože právo na přecenění restitučního nároku samo o sobě nepředstavuje samostatné majetkové právo podléhající promlčení. Nadto soud hodnotil námitku promlčení jako nedůvodnou a vznesenou v rozporu s dobrými mravy, když si žalovaný při uspokojení restitučního nároku počínal svévolně a liknavě, neboť dlouhodobě odmítá uznat vyšší hodnotu nároku, ačkoli je mu z řady soudních řízení, na něž žalobkyně poukázala, známo, že je její tvrzení o charakteru odňatých pozemků ke dni přechodu na stát správné. Soud rovněž přihlédl k okolnostem, které provázely

Shodu s prvopisem potvrzuje Květuše Škarydová.

odnětí pozemků v 60. letech, jak se podávají z jednotlivých restitučních rozhodnutí. Jestliže se tedy stát zachoval protiprávně, pozemky odňal, a nyní odmítá přijmout, že je restituční nárok hodnotnější, přičemž namísto součinnosti namítá promlčení, počíná si nemravně.

47. Při posuzování vhodnosti náhradního pozemku je třeba hledět, aby netrpěl zákonnou výlukou podle § 11 odst. 1 zákona o půdě, překážkou vydání podle § 6 z.č. 503/2012 Sb., o státním pozemkovém úřadu, aby nebyl zatížen právem třetí osoby nebo jiným zákonným důvodem, a zda jej lze zemědělsky spravovat, a zda není zastavěn, nebo není součástí areálu (k tomuto výkladu např. Nejvyšší soud pod zn. 28 Cdo 2416/2020).
48. Všechny pozemky, ohledně nichž soud žalobkyni vyhověl, představují ornou půdu nebo trvalý travní porost, a jsou pronajaty nebo propachtovány zemědělci. Výjimku z aktuálního zemědělského obhospodařování představuje pouze pozemek p.č. 1351/1 v k.ú. Jílové u Prahy, který je určen územním plánem ke stavbě obchvatu Jílového, nicméně co do svého půdního určení a přístupnosti nebyly zjištěny žádné překážky zemědělského obhospodařování. Pokud jde o práva zemědělských nájemců a pachtýřů, nebudou změnou vlastníka dotčena do té míry, že by bylo zemědělské užití pozemků ohroženo (§§ 2221 a 2341 o.z.). Lze tedy učinit závěr, že vydáním náhradních pozemků zůstane jejich účel zachován.
49. Soud nezjistil u vydaných pozemků kolizi s právy třetích osob nebo s jinými zákonnými důvody. Žalobkyně zajistila oddělovací geometrické plány k pozemkům p.č. 1351/1 v k.ú. Jílové u Prahy a p.č. 405/8 a p.č. 405/9 oba v k.ú. Ořech, jež by bez tohoto oddělení trpěly zákonnou překážkou vydání podle § 6 odst. 1 písm. b) z.č. 503/2012 Sb., neboť se na nich mají stavět silniční obchvaty. Oddělení a vytvoření nových pozemků podle oddělovacích plánů umožní chránit veřejný zájem na výstavbě potřebných silnic a zároveň umožní částečně uspokojit restituční nárok žalobkyně. Pokud žalovaný v minulosti tvrdil ohledně pozemku p.č. 134 v k.ú. Zdiměřice u Prahy, že byl pro vydání nevhodný, neboť měl sloužit ke směně rovněž za účelem výstavby silnice, při posledním jednání již na uvedeném netrval, protože zájemce vzal žádost o směnu zpět; nadto soud dovodil v řízení o předběžném opatření, že žalovaný nemohl hodnotit pozemek jako nepotřebný, když má jinak sloužit k uspokojení žalobkyně.
50. Pokud jde o cenu náhradních pozemků, byla zjištěna pomocí znaleckých posudků, zajištěných žalovaným a u většiny pozemků se stala pro žalobkyni nespornou. Prakticky jediné sporné ocenění se vyskytlo u pozemku p.č. 134 v k.ú. Zdiměřice u Prahy, kdy znalec Ing. Z. Bureš ocenil pozemek částkou 70 Kčs za metr čtvereční z důvodu, že jsou Zdiměřice součástí města Jesenice, proti čemuž žalobkyně správně namítla, že se Jesenice stala městem až v r. 2015. Soud přihlédl jednak k tomu, že se pozemky oceňují podle § 28a zákona o půdě k r. 1991, jednak k usnesení vlády, která doporučila předsedovi Poslanecké sněmovny, aby stanovil změnu statusu Jesenice až v r. 2015. Jestliže žalobkyni vznikla újma v důsledku neoprávněného odnětí pozemků v k.ú. Smíchov a Košíře, přičemž jí nemohou být vráceny, mělo by se při zmírňování újmy hledět konzistentně k tomu, že zákonem stanovený okamžik oceňování nemůže prospívat pouze nižším administrativně určeným cenám podle vyhlášky č. 182/1988 Sb., ale i zájmu restituenta na tom, aby získal náhradní pozemek alespoň slušně oceněný tak, aby se mohl uspokojit co nejvíce. Nedává tedy smysl k tíži žalobkyně vycházet z ceny 70 Kčs/m, tj. třiapůlkrát vyšší jen proto, že se pozemek vydává nyní, oproti hypotetické situaci, kdy by na uspokojení došlo před aktem předsedy Poslanecké sněmovny, tj. před r. 2015. Aplikace § 28a zákona o půdě by měla být jednotná pro oba účastníky. Pokud jde o pozemky p.č. 1351/1 v k.ú. Jílové u Prahy a p.č. 405/8 a 405/9 v k.ú. Ořech, vypočetl soud cenu nově vzniklých pozemků (na základě geometrických plánů) na podkladě stejných zn. posudků, proti nimž neměla žalobkyně námitek (součin výměry a

Shodu s prvopisem potvrzuje Květuše Škarydová.

ceny za stejnou BPEJ, jak se podává z příslušných částí zn. posudků).

51. Hodnota náhradních pozemků podle tohoto rozsudku činí 487445,88 Kčs. Jestliže soud uvedl při posledním jednání výpočet o něco nižší, bylo to dáno nesprávným součtem.
52. Výrok II vyhlásil soud podle § 142 odst. 1 a § 151 odst. 1,2 o.s.ř., když úspěšné žalobkyni přiznal náhradu nákladů z tarifní hodnoty, vypočtené z ocenění pozemků, vydaných tímto rozhodnutím. Součet ocenění pozemků činí 487445,88 Kčs, odměna podle § 7 vyhl.č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu činí 10260 Kč. Pokud jde o pozemky, ohledně nichž došlo k částečnému zpětvzetí žaloby a následnému zastavení řízení, soud s jejich hodnotou při určení tarifní hodnoty nijak nepracoval, neboť řízení má uspokojovací charakter, zároveň s tím, že je způsob vypořádání určen právním předpisem, tedy se jeví jako správné vycházet toliko z hodnoty těch pozemků, o nichž bylo věcně rozhodnuto.

Zástupkyně žalobkyně učinila tyto úkony právní služby, které soud hodnotil jako účelné a spravedlivé k náhradě nákladů:

- a) převzetí věci, sepis upomínky, podání žaloby – 3 x 10260 Kč
- b) repliky žalobkyně z 13.11.2020 a z 21.1.2021 hodnotil soud co do účelnosti jako jeden úkon právní služby – 1 x 10260 Kč
- c) účast při prvním jednání, jež přesáhlo dvě hodiny – 2 x 10260 Kč
- d) čtyři podání žalobkyně z 18.2., 25.3., a 2x z 23.4.2021 hodnotil soud co do účelnosti jako dvě podání, tj. vyjádření po 1. jednání a návrh na rozšíření žaloby – 2 x 10260 Kč
- e) účast při druhém jednání, jež přesáhlo dvě hodiny – 2 x 10260 Kč
- f) dvě podání žalobkyně z 24.6. a z 19.7.2021 hodnotil soud co do účelnosti jako jedno podání ve věci s důkazními návrhy, přičemž zpětvzetí žaloby nemůže žalovanému přitěžovat, tedy za uvedené – 1 x 10260 Kč
- g) účast při třetím jednání – 1 x 10260 Kč
- h) tři podání žalobkyně ze 7.10., 22. 10.2021 a z 18.1.2022 hodnotil soud co do účelnosti jako jedno vyjádření ve věci samé, přičemž žalovanému nelze klást k tíži vyjádření žalobkyně k odvolání bývalé vedlejší účastnice, jež byla s odvolání úspěšná, tedy za uvedené – 1 x 10260 Kč
- ch) účast při čtvrtém jednání 1 x 10260 Kč
- i) tři podání žalobkyně z 18.2., 25.2. a 18.3.2022 hodnotil soud co do účelnosti jako dvě podání, tj. vyjádření ve věci a návrh na rozšíření žaloby, přičemž částečné zpětvzetí žaloby nelze náhradově klást k tíži žalovaného – 2 x 10160 Kč
- j) účast při pátém jednání - 1 x 10260 Kč
- k) vyjádření žalobkyně ve věci z 13.6.2022 – 1 x 10260 Kč
- l) účast při šestém jednání – 1 x 10260 Kč
- m) návrh na vydání předběžného opatření a vyjádření k odvolání žalovaného – dva úkony za poloviční odměnu podle § 11 odst. 2 písm. a) adv. tarifu – $2 \times 10260 \text{ Kč} / 2 = 1 \times 10260$
- n) dvě podání žalobkyně z 5.9. a 8.12.2022 hodnotil soud co do účelnosti jako jedno podání ve věci, přičemž částečné zpětvzetí žaloby nelze klást k tíži žalovaného, tedy náhradově 1 x 10260 Kč
- o) účast při posledním jednání, které přesáhlo dvě hodiny – 2 x 10260 Kč.

Shodu s prvopisem potvrzuje Květuše Škarydová.

Celkem tedy na odměně náleží $23 \times 10260 \text{ Kč} = \underline{235980 \text{ Kč}}$. Dále soud přiznal paušální náhradu hotových výdajů podle § 13 adv. tarifu za 24 účelných úkonů právní služby (v souvislosti s předběžným opatřením se jednalo o dva úkony), tj. $24 \times 300 \text{ Kč} = \underline{7200 \text{ Kč}}$.

Dále soud přiznal náhradu cestovného, když vzdálenost ze sídla zástupkyně do sídla soudu a zpět činí podle www.seznam.cz $2 \times 59 \text{ km} = 118 \text{ km}$ za dobu čtyř půlhodin, strávených na cestě. Zástupkyně žalobkyně doložila průměrnou spotřebu vozidla 6 litrů nafty na 100 Km. Ve vztahu k prvnímu jednání z 22. ledna 2021 (čl. 284) byla účinná vyhl.č. 589/2020 Sb., která stanovila náhradu za naftu na 27,2 Kč/litr a náhradu opotřebení vozidla 4,4 Kč/km, tedy cestovné činí 712 Kč. Ve vztahu k druhému jednání z 27. dubna 2021 (čl. 425) byla účinná stejná vyhláška, tudíž cestovné činí 712 Kč. Ve vztahu k třetímu jednání z 23. července 2021 (čl. 805) byla účinná stejná vyhláška, tudíž cestovné činí 712 Kč. Ve vztahu ke čtvrtému jednání z 21. ledna 2022 (čl. 958) byla účinná vyhláška č. 511/2021 Sb., která stanovila náhradu za naftu na 36,1 Kč/litr a náhradu za opotřebení vozidla 4,7 Kč/km, tedy cestovné činí 811 Kč. Ve vztahu k pátému jednání z 22. března 2022 (čl. 1021) byla účinná vyhláška č. 47/2022 Sb., která stanovila stejné hodnoty pro naftu a opotřebení vozidla, tudíž cestovné činí 811 Kč. Ve vztahu k šestému jednání z 1. července 2022 (čl. 1266) byla účinná vyhl.č. 116/2022, která stanoví náhradu za naftu 47,1 Kč/litr a náhradu opotřebení vozidla na 4,7 Kč/km, tedy cestovné činí 888 Kč. Ve vztahu k poslednímu jednání z 13. prosince 2022 byla rovněž účinná vyhláška č. 116/2022 Sb, tudíž cestovné činilo 888 Kč. Součtem činí náhrada cestovného 5534 Kč. Dále soud přiznal náhradu promeškaného času na cestě, což činí při sedmi cestách a čtyřech půlhodinách $7 \times 4 = 28$ půlhodin $\times 100 \text{ Kč}$ podle § 14 adv. tarifu = 2800 Kč.

Dále soud přiznal náhradu daně z přidané hodnoty 21% podle § 151 odst. 2 o.s.ř., tj. $(235980+7200+5534+2800) \times 0,21 = 251514 \times 0,21 = \underline{52817,94 \text{ Kč}}$.

Celkem náhrada nákladů činí součet základ a náhrady daně = 304332 Kč.

Lhůtu k plnění určil soud obecnou podle § 160 o.s.ř., k rukám zástupkyně podle § 149 o.s.ř., aniž by zjistil důvod k jinému určení.

Poučení:

Proti rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů od doručení, ke zdejšímu soudu. O odvolání rozhodne Krajský soud v Praze.

Pravomocný rozsudek o nahrazení projevu vůle je podkladem pro zápis vlastnického práva do katastru nemovitostí.

Nezaplatí-li žalovaný řádně a včas náhradu nákladů řízení, bude se moci žalobkyně domáhat splnění návrhem na výkon rozhodnutí nebo exekucí návrhem.

Praha 13. prosince 2022

JUDr. Tomáš Behr v. r.
soudce

Shodu s prvopisem potvrzuje Květuše Škarydová.

Toto rozhodnutí nabylo ve výroku I. (část) právní moci dne 24.08.2023 ve spojení s potvrzeným výrokem II. rozsudku KS č. l. 1944, výrok I. (část) zrušen a řízení z části zastaveno dle výroku I. rozsudku KS č. l. 1944. A dne 24. 8. 2023 vykonatelnosti v části potvrzené výrokem II. rozsudku KS č. l. 1944. Nákladové výroky tohoto rozsudku zcela nahrazeny rozsudkem KS č. l. 1944. Připojení doložky provedl/a Ivana Vostrá dne 29.08.2023.